

ARCHEOLOGICKÉ CENTRUM OLOMOUC

příspěvková organizace
ul. U Hradiska 42/6, 779 00 Olomouc

Na jaře tohoto roku se pro zaměstnance ACO uzavírá důležitá etapa jejich odborné činnosti, a to účast na programovém projektu *Partnerství ve výzkumu a prezentaci archeologického kulturního dědictví*, který byl součástí Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost Evropského sociálního fondu. Smyslem projektu bylo navázání a prohloubení spolupráce mezi archeologickými institucemi, propojení potřeb praxe s možnostmi vysokých škol směrem k efektivnějšímu využívání lidských zdrojů a technického zázemí zúčastněných partnerů. Projekt byl zaměřen na univerzitní studenty a čerstvé absolventy, kteří získali informace o pracovních příležitostech v podmínkách praxe. Vědečtí a odborní pracovníci z

prostředí ZČU a Západočeského muzea v Plzni, UP v Olomouci a ACO zároveň propojili své výzkumné úkoly a společné projekty. Prostředkem k dosažení cílů bylo pořádání vědeckých konferencí, seminářů, workshopů, účast na odborných stážích, konzultace a také podpora publikační činnosti.

Ačkoliv je ještě brzo na hodnocení přínosu celého projektu, jisté je, že pro ACO byl završen ve dnech 20.–21.2.2014 úspěšným pořádáním workshopu na

téma „Konzervace problematických materiálů v archeologii“. Nebyl to první workshop tohoto projektu, již v roce 2011 se v prostorách ACO sešli studenti archeologie a odborní pracovníci k rokování na ožehavé téma „Preventivní archeologie/detektorový průzkum/nové poznatky“; v r. 2013 byla tématem a současně i názvem dalšího workshopu „terénní antropologie“ s cílem prezentovat nové trendy v oblasti fyzické antropologie., tj. naučit pracovníky z terénu metodice práce s lidskými kosterními pozůstatky. Lektorsky se pracovníci ACO účastnili i workshopu pořádaného FF

UP na téma „Užívané metody kresebné a fotografické dokumentace movitých archeologických nálezů“, a to na jaře roku 2012 s pokračováním v březnu r. 2013.

Při přípravě závěrečného workshopu byli osloveni „koryfeje vědy konzervátorské“, proto ani nepřekvapila účast 48 pro věc zapálených účastníků z nejrůznějších institucí. Zastoupena byla nejen muzea z celé republiky (Bruntál, Vysoké Mýto, Cheb, Liberec, Kolín, Šlapanice, Mikulov, Roztoky u Prahy, Jihlava, Znojmo, TM a MZM v Brně, NM v Praze, VM v Olomouci), ale i univerzity (UPOL, MU, ZČU), archeol. instituce (Archaiia, ÚAPP Brno, ÚAPP stf. Čech, ARÚ AV ČR Praha), dále Národ. pam. ústav v Olomouci, Telč a v Praze a přijel i zástupce Vyšší odborné školy v Turnově.

Téma workshopu bylo zvoleno tak, aby odráželo akutní problémy a tendence v oboru, ale aby nekonkurovalo zavedeným setkáním konzervátorů na celostátní úrovni. Z přehledu příspěvků je zřejmé, že širší záběr workshopu byla značná. Po úvodním zamyšlení – jaké že nálezy jsou vlastně problematické, se hovořilo o organických materiálech zachovaných díky korozi archeologických kovů a o analyt. metodách určených k jejich identifikaci; samotné kovy je třeba také konzervovat a tvarově rekonstruovat, např. hroty šípů z hradu Cvilín; nemálo pozornosti bylo věnováno konzervování textilu, kostí, nestabilních keramických nálezů či vodou nasáklého dřeva; skutečnou „lahůdkou“ byla konzervace chlebě z Pekařské ulice v Olomouci; k uzoufání často se pak v praxi vyskytuje problém rekonzervace, a to v poloze obecné – jako důsledek nedokonalosti konzervátorských metod a neúprosně postupujícího času, anebo např. v konkrétním případě rekonzervace hrobů vyzvednutých *in situ* a konzervovaných již na konci 19. století. Součástí výkladu byly i postery, které si někteří účastníci přivezli s sebou – o restaurování skla s emailovou výzdobou, depotu stříbrných mincí z Opatova u Lubů na Chebsku, velatické keramiky doby bronzové či antické červenofigurové keramiky. Diskuse nad postery, při večerním rautu nebo jen tak na chodbách a v hotelu, byla nedílnou součástí setkání, vytvořila kolorit místa, na němž se „tady a teď“ na chvíli zkoncentrovala energie a myšlenky těch, kterým není lhostejný osud archeologických nálezů a obecně řečeno i kulturního dědictví.

Účastníci workshopu vyjádřili nakonec všeobecný dojem, že podobných setkání by se mělo konat více a měly by být korunovány vhodnou formou zveřejnění příspěvků. V tomto případě se tak stane v rámci nejbližší Ročenky Archeologického centra Olomouc.

Mojmír Bém